



Όσιος Ιάκωβος ο εν Αλάσκα (2024)

26 Ιουλίου 2024

[Περισσότερες πληροφορίες πατήστε εδώ...](#)

Βιογραφία

26 Ιουλίου ...

Όσιος Ιάκωβος ο εν Αλάσκα ...

Κατά τη διάρκεια της πρώτης περιόδου της Ορθοδόξου Ιεραποστολής στην Αλάσκα ,

γεννήθηκε στο Νησί Ουναλάσκα το 1802 μ.Χ. , ο Ιάκωβος Νετοσέτωβ ...

Ήταν καρπός ενώσεως Ρώσσου και Άλεουτινής , ο μικρός Ιάκωβος έδειξε μεγάλο ζήλο για μάθηση , κλήση σε ότι αφορούσε την Εκκλησιαστική ζωή ,

ευσέβεια και συνειδητή ζωή στις εντολές Του Χριστού ...

Για αυτούς τους λόγους , Τον βρίσκομε μετά λίγα χρόνια να σπουδάζει στο Θεολογικό Σεμινάριο του Ιρκούτσκ της Σιβηρίας , όπου και Χειροτονήθηκε Ιερέυς ,

ο νεαρός Πρεσβύτερος επιστρέφει στην γενέτειρας Του για να εργασθεί για τον Φωτισμό των συμπατριωτών του ...

Η Διακονία Του στην Αλασκινή Εκκλησία διαρκεί τριάντα έξι χρόνια , μέχρι τη στιγμή που Ο Κύριος Τον κάλεσε κοντά του , η ζωή Του περιλαμβάνει αγώνες σκληρούς ,

πότε από τις αντίξοες καιρικές συνθήκες και πότε από τους μάγους , σαμάνους οι οποίοι έκαναν το παν για να εμποδίσουν το σωτήριο έργο Του ...

Το παράδειγμα Του Αγίου Γερμανού τον ενέπνευσε να τον μιμηθεί στην εφαρμογή του Ποιμαντικού Του προγράμματος ,

όταν ο καιρός ήταν κάπως καλός και επέτρεπε τις μετακινήσεις , επιβιβαζόταν στο ισχνό του καγιάκ και επισκεπτόταν τα διάφορα νησιά των Αλεούτιων για κατήχηση , βαπτίσεις και



Πνευματικό καταρτισμό των ήδη εκεί βαπτισμένων ιθαγενών ...

Για τις επικοινωνίες στην ηπειρωτική χώρα , φόρτωνε τις φτωχές Του αποσκευές σε έλκηθρα που τα έσερναν σκυλιά και συντροφιά με συνεργάτες Του , κυρίως νέους κατωτέρους Κληρικούς και κατηχητές ,

έσπερνε τον Λόγο Του Θεού στις πιο απομακρυσμένες περιοχές των Αλεουτιών αλλά και των Εσκιμών της Αλάσκας που κατοικούσαν στην ενδοχώρα ...

Επεκτείνοντας τις δραστηριότητες Του , μέχρι τους ιθαγενείς Γιουπίκ που ζούσαν στην κάτω κοιλάδα του ποταμού Γιούκωνος , αυτά συνέβαιναν από το 1845 μ.Χ. έως το 1863 μ.Χ. ,

Ο Ιάκωβος ήταν ο δεύτερος Ορθόδοξος Ιερέυς που ασχολήθηκε με τόσο προχωρημένες Ιεραποστολικές διεισδύσεις , μετά Τον Άγιο Ιερομάρτυρα Ιουβενάλιο ...

Ο λόγος Του απέδιδε συνήθως καρπό , σχεδόν σε όλα τα μέρη που πήγαινε , οι ιθαγενείς , βλέποντας έναν ομοεθνή τους ,

Τον υποδέχονταν με καλή διάθεση και πείθονταν στο κήρυγμα Του με κάποια άνεση και ευκολία ...

Ο Ιάκωβος δεν αρκούνταν μόνον με το να βαπτίζει τους ιθαγενείς , ενδιαφερόταν κατόπιν για την πορεία της Πνευματικής ζωής των παιδιών του Ποιμνίου Του , τους δίδασκε τους κανόνες ζωής και τα μυστικά της Πνευματικής ανόδου καθώς

και της συμμετοχής στα Μυστήρια της Εκκλησίας , ιδίως την προετοιμασία για τη συμμετοχή στο Μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας και Μεταλήψεως , τους μάθαινε πως να εξομολογούνται και τους καθοδηγούσε στην πρακτική της Προσευχής και της Νηστείας ...

Στις περιοδείες Του , όπου δεν υπήρχε Ναός , έσερνε μαζί Του μια σκηνή που χρησίμευε για κινητή Εκκλησία , όταν το κρύο ήταν δυνατό και εμπόδιζε τη σύναξη στην ύπαιθρο , η ακόμα απειλούσε με πάγωμα τα Άγια είδη Της Θείας Ευχαριστίας ,

ο Ιάκωβος ασχολείτο με την μετάφραση , στην τοπική γλώσσα , της Αγίας Γραφής και άλλων Ιερών βιβλίων ...

Για την προαγωγή των ιθαγενών Ίδρυσε ακόμη ένα σχολείο , οι ταλαιπωρίες των περιοδειών , η ηλικία

και οι πολλές κακουχίες , έφθειραν σιγά σιγά την υγεία Του Πατρός Ιακώβου ...

Στο Τέλος της ζωής Του , υπέστη την δοκιμασία και ενός άλλου πειρασμού του μισοκάλου διαβόλου , ο οποίος δεν άντεχε από φθόνο , Τον Ιεραπόστολο να κερδίζει ψυχές για την Εκκλησία ,

συκοφαντήθηκε άδικα από έναν άλλο Ιεραπόστολο , προς τον διάδοχο Του Αγίου Ιννοκεντίου , Επίσκοπο της Αλάσκας , Πέτρο ...



Ο Δεσπότης Τον κάλεσε στη Σίτκα , έδρα της Επισκοπής , ο οποίος δεν δυσκολεύτηκε να διάλυση τις πλεκτάνες του πονηρού ,

Ο Όσιος Ιάκωβος Παρέδωσε την Αγία ψυχή Του στον Θεό , στις 26 Ιουλίου του 1865 μ.Χ. ...

Η Ταφή Του έγινε στην ίδια πόλη ,

η Εκκλησία της Αμερικής , αναγνώρισε Τον Ιάκωβο ως Άγιο και Τον παρέδωσε εις Λατρεία των Πιστών το 1994 μ.Χ.